

POKROK

PUBLISHING CO.

vydává

POKROK ZÁPADU

a místní vydání

v Grete pro Saline okr., Neb.; ve Schuyler a Clarkson pro Colfax okr., Neb.; ve Wilson, Kana., pro stát Kansas; v Cedar Rapids, Ia., pro stát Iowa; v St. Paul a Minneapolis, Minn., pro stát Minnesota a v Tyndall, S. D., pro státy South a North Dakotu.

Předplatné:

Pro Spojené Státy \$2.00. Pro Kanadu \$2.50. Do Evropy \$3.00 ročně.

Zásilkou peněžní dějte se pomocí peněžních poukázek (Money Orders), expresních poukázek (Express Money Orders), bankovních poukázek (Bank Draft), anebo v registrovaném dopise. Osmahodnotěte-li své přestřehování, udejte starou i novou adresu. Dopisy z kruhů členstva ochotně uveřejníme. Musí být slušné, psané bez úmyslu někomu osobně poškodit a podepsány plným jménem, ať již má být v redakci utajeno, anebo s dopisem uveřejněno.

SEKRETÁŘ LANE VYSVĚTLUJE, PROČ VÁLČÍME.

Sekretář departementu vnitřních záležitostí Lane učinil před nedávnem prohlášení a vysvětlil, proč válčíme proti Německu. Bylo mnoho dotazů v tom směru a tak se zdá, že mnozí nechtěli schválně rozumět. Sekretář Lane prohlásil, že naše válka je válkou sebeobranou. Spojené Státy nechtěly válčit s Německem, Německo to bylo, které přimělo Ameriku k válce. Německo útočilo na Spojené Státy, nikoliv smad na jeho břehy, nýbrž na americké lodě, na životy Američanů, na jejich majetek, na americká práva a na budoucnost naší země. Po dva roky Spojené Státy udržovaly neutralitu a neustále bylo připomínáno, že Amerika bude si svá práva chránit, avšak Německo neslyšelo. Nechtělo slyšet. Při každém útoku na civilisaci, při vpádu do Belgie, vraždění nevinných Belgičanů, útoku na bezbranná města, rozsvěcování min v neutrálních vodách po měsíce, to všechno bylo archaickou válkou, to jest válkou reaktivovanou, avšak přece válkou. Všecka pravidla válčení byla odhozena. Člověk snížil se na prvního brutálního, primitivního muže a sáhl vražednou svou rukou na všechno. Ani v těch dobách Spojené Státy neuvažovaly o vstupu do války, poněvadž měly za to, že není to válka jejich. Amerika však konečně do války musela jít, poněvadž znenáhla znamenalo německé válčení vnikání do Spojených Států. Vnik Belgie byl začátkem. Láska amerického národa ke spravedlnosti vzrostla v pohlápe. Poznalo se, že naše republika a všechna práva svobodného lidu jsou ohrožena. Vláda americká mluvila jasně a poetivě a tak dlouho, až konečně se poznalo, že slova americké vlády jsou vysvětlována jako zbabělost. Mexiko bylo pováženo na Spojené Státy. Američtí státníci mluvili, jak mohou mluvit muži, přející si míru, konečně však došlo k poznání, že Amerika záhy nebude smět jít po volných cestách svých bez povolení pruského vojáka, že americké lodě nebudou smět proplout bez průhovaného znaku poníženi a národního pohanění. I tenkrát mluvili američtí státníci, jak muži jen mluvit mohli, avšak slavné smlouvy, prohlášené za své pravdy, přesvědčily je o něčem jiném. A proto Amerika musela jít do války. Muselo se to stát na záchranu Ameriky, na záchranu jejích práv, na záchranu toho života, jakým Amerika až dosud žila.

Německo nemělo pochopení pro tyto lepší snahy Ameriky a kdyby mohlo, zmilo by celý svět, doutilo by jej, aby se poklonil jeho vrchnostem, jeho svrchovanosti. A z těch přelín jsem ve válce proti Německu. Stalo se to proto, poněvadž Německo vniklo do Belgie, zničilo ji, zotročilo, vyplundrovalo Belgie. Nesmí se zapomenout na Lutych, na Luvaň, na kardinála Merciera. Jména tato stojí jako Bunker Hill, Lexington a Patrick Henry v americké historii. Byl to vpád do Francie, pustošení této země, usmrcení milionů lidí, svatá Lafayettova vlast. Byla to Francie, která nás

sledovala Ameriku na cestě ke zřízení republiky. Bylo to pro Anglii, odkud přišly zákony, láska ke svobodě, anglosaská civilizace. Amerika zvířela nad Anglii na zemi i na moři a americké vítězství učinilo Australii, Afriku, Nový Zéland a Kanadu svobodnými. Dnes bojuje Anglie za svobodu moří s Amerikou. Bylo to pro Rusko, nové Rusko. Synové nového Ruska nesmějí ztratit svobodu, musejí jít do školy učít se od Jiřího Washingtona, od Jeffersona, od Lincoln. Děje se to také pro ostatní národy.

Bojujeme s Německem, poněvadž nás chtělo nejprve terrorizovat a potom oklamat. Nemohli jsme věřit, že Německo bude provádět na mořích to, co slibovalo. Jestliže dnes slyšíme úpěnlivé volání potopených žen a dítek ze dna moře, potopených s Lusitanii. A Německo dosud nežádalo svět za odpuštění. Viděli jsme potopení Sussexu s deernami a syny neutrálních zemí. Viděli jsme lodě Červeného kříže potápět, lodě nesoucí pomoc a útechu potřebným, lodě s americkou vlajkou potopené mnoho mil od břehu proti všem pravidlům a zákonům. Věřili jsme Německu, že bude chránit neutrální lodě a ušetří práva neutrálních zemí a zdržovali jsme se, avšak poznali jsme konečně, že pro Německo je jen jednotné pravidlo, to jest — jeho vůli panovat. Bojujeme s Německem, poněvadž sklamalo naši důvěru, platilo německé špehou a zaplňovalo jimi naše města. Úředníci němečtí, kteří byli pohostinsky přijati, terrorizovali a upláceli, poháněli naše zákony a zákony našeho národa i ostatních národů. Válčíme s Německem proto, poněvadž v době kdy jsme byli s ním přáteli, provádělo se spiknutí ve velkém s Mexikem a Japonsko mělo být svédeno k účastenství na tomto spiknutí. Vláda, která něco podobného podniká, nemá svědomí. Taková doktrína nesmí setrvat, jinak by zahynula demokracie. Nebylo pro Ameriku existence v takových poměrech, kdy porušovány byly mezinárodní zákony a všechna lidská práva. Válčíme proto, poněvadž feudalismus je tu v posledním zápalu s nacházející demokracií světa. Dnes to vidíme. Je to válka za tím účelem, aby každý byl svým vlastním pánem. Německo sdružilo se s Tureckem, s Mohamedem, na zotročení světa. Německo nemůže mít svědomí. Bylo to v té chvíli, když německé hordy vnikly do Číny, kdy jsme slyšeli a dovedli se o straném tom systému. Německý feudalismus je ve válce proti lidstvu. Kdyby válka tato měla být prohrána, žili bychom jako Francie po 40 let ve strachu a bázní. Amerika mluví za celý svět svým bojem proti Německu. Svět nesmí být učiněn bídným vítězstvím Německa. Amerika bojuje za volný svět, za lepší budoucnost každého národa.

Tak promluvil sekretář Lane.

OSUD NÁS SPOČIVÁ V NAŠICH RUKOU.

President Woodrow Wilson, pojednávaje o pangermánském snu střední Evropy, praví: "Vše lidu nepadala při něm vzbou na váhu. Směřoval ku spoutání pleměných a politických jednotek, které bylo možno pohromadě udržet jen mocí — Čechů, Maďarů, Chorvatů, Rumunů, Turků, Armenů — — — hrdého státu českého a uherského, státních našich skupin balkánských, nezdolných Turků, subtilních národů východu." Neul to náhoda, že Woodrow Wilson mluví o českém státu jako o útvaru, který nepřestal existovat. Woodrow Wilson jest si plně vědom, že Rakousko původně bylo svazem svobodných států, že právně Čechové své svobody nikdy nepořýžili, jako okradený nepožývá právního nároku na neodvislost. Wilson mluví o hrdém státu českém, mluví také na prvním místě o Čsích. To není náhoda. To je ovoce více než dvouleté práce, vykonané v Americe Českým Národním Sdružením, za vedení česko-amerických lidí, kteří znali americké poměry. To je ovoce práce České Národní Rady, které předsedá profesor T. G. Masaryk. Bez práce, bez námahy, bez obtíží, bez disciplíny, bez jednoty, bez toho všeho nikdy by tak krásných výsledků nebylo dosaženo, nebylo by jich také bez naprosté

poctivosti ve vedení hnutí, neboť jen poetivě vedené hnutí může se dodělati tak velkých úspěchů. Jestliže v únoru mluvil president Wilson výhradně o Poláčích. Dnes se o nich nemluví, ba nedávno polooficiální bulletin z Washingtonu zeznamenal, že se chápou obtížně, stojí v cestě polské neodvislosti, a též bulletin oznamuje dohodu Spojených Států se spojenci na neodvislosti československého státu. A to zase není náhoda. Poláci si svou vše pokazili hašteřivostí, nejednotností, přijímáním do svých řad nespolehlivých žilů.

Dnes se mluví v první řadě o Čsích, protože jsme vystupovali jednotně, protože jsme budili úctu svou disciplinovaností. Opačují v tom směru téměř doslovně výrok vynikajícího amerického politikta. Běda tomu, kdo jednotu naši porušuje, do již z jakýchkoli polnutek. Do mírové konference je ještě daleko. Kdo jakýmkoli způsobem budí dojem nedisciplinovanosti, ten připravuje nám smutný osud Poláků, ten na svůj národ pomáhá pevněji připoutati vídeňské pouta. A tu připomínám, že disciplinovanost neznamená slepou poslušnost, nýbrž znamená podrobení se demokratickému principu většiny a vyřizování všech záležitostí před forem organizačním.

I v tomto směru mluví k nám čtivěrní řeč Wilsonova výmluvně. V závěru své řeči americký president praví: "Běda člověku, nebo skupině lidí, kteří snaží se státi nám v cestě v těchto dnech velikého rozhodnutí, kdy každý princip nám nejdražší musí být obhájěn a zabezpečen ku spásce národu." Ano, běda těm, skrz než pohoršení pochází. Běda těm, kdož nedovedou zachovati kázeň, kterou musí udržovati každá armáda, jakou dnes tvoří českoamerický lid, bez jehož dalších obětí úspěšné skončení boje za neodvislost národa není myslitelné.

Než citujeme opětě presidenta Wilsona: "Nezdáří se však jim proniknouti. Falešní prozrazují se každým svým výrazem. Jsou to jen přátelé a stoupenci německé vlády, jež my stotožnili, kteří pronášejí tyto nepatrné halené neloyalnosti!" Toto adresuje president Wilson do amerických řad. Pamatujme si jeho výroky i my, tak jako si připomínáme, co praví o německém předstírání lásky k principům demokracie. Varujme se i my lidí s falešnými pláštiky.

Česká Ameriko! Krajané, bratři, sestry! Poslední dva roky vnesly do našeho života tolik jasu, tolik krásy, tolik idealismu, že kdyby něco podobného před pěti lety byl kdo prorokoval, byli bychom jej pokládali za nevěřitelného optimistu. Někdejší nepřítelé sešli se u jednoho stolu k poradám, "jak nejlépe bojovati za svobodu druhých za mořem, někdejší odpůrci podali si ruce, bývalých róznie již více než podává roky jsme neměli, všichni jsme si podali ruce k boji za dosažení společného cíle. Nebylo mezi námi falešné etřídosti, pošelile hamžnosti, nikdo nemyslel na sebe, každý upíral zrak jen na konečný náš cíl. Nedopusíme, aby tuto čistotu radost kdokoliv nám zkazil, nedopusíme, aby kdokoliv nám rozrážel náš jednotný šik.

Česká Ameriko! Krajané, bratři, sestry! Řekneme si opětě s americkým presidentem: "Jsme připraveni hájiti svou věc před soudem dějin a vlajka naše nabude nového lesku. Svými životy, svými statky podepreme velikou viru, v níž jsme se zrodili, a nová sláva ozáří tvář našeho lidu." — Stojíme před soudem dějin. Obstojíme před ním, když i nadále budeme konati svou povinnost, tak jako jsme ji konali po celou dobu války. Paže k paží, v jednotném a nerozborném šiku. A na shledanou ve svobodných Čechách, na krásné Slovači, s osvobozeným lidem československým, osvobozeným hlavně prací zahraničnických Čechů, i prací české Ameriky.

KAREL PERGLER.
New York, 15. června 1917.

HLAS ČESKÉHO UMĚLCE.

Vojtěch Preissig, vynikající český umělec, jehož lepty známý jsou celému uměleckému světu, profesor uměleckého ústavu "Wentworth Institute" v Bostonu, (jeho krásný smysl našebo odboje proti Rakousku vystihující

plakát "Za českou samostatnost" zná celá česká Amerika), jeden z těch řídkých umělců českých, kteří nezájímají o skromné vše činí pro českou věc, píse české Americe tyto dva vzaky v záležitosti p. K. Horkého:

České veřejnosti!

Horkovština se vybarvuje a nabývá podstaty. Brzy se přesvědčíme, že benešovština nebyla než strašidlem naličeným horkovštinou tak, abychom v ohromení se dilyli horkovštinou co jediné svojí spásy.

Ze p. Doležalovi, Franelovi a ostatním průkopníkům horkovštině sáhl na mozek zakladatel sekty, o tom nemůžeme pochybovat pro přečtení dnešního Zaslana, ve kterém veřejně vyznávají svoji novou viru. Kdo kdy však bral jinému právo myslit, zůstává záhadou.

My, "čestí lidé za hranicemi", jež p. Horký s krvácejícím srdcem a se slzami v očích je nucen prohlásit za chátru, učemy, kriminálníky, my, kteří jsme mu stádem idiotů, my vzdor tomu začínáme vidět do jeho hry. Je jasno, že jde o pokus zneužít nás pro zdolání osobního soupeře (Horký byl Benešovi nepřitelem už před válkou), o pokus nejmít hojit soukromé a rodinné bolesti na náš účet, ale také současně vyživilnost se přes naše ramena k cíli vlastní bezmezné a bezohledné etřídosti.

Diktátor? Uchvatitel? Kdo v té jáně bývá, jiného tam v ní hledá. A český člověk, jež jakkoliv podminečně a vzdáleně dovede přisoudit svému národu německého kaprála a pruský pořádek . . .

Škodilí Dr. Beneš českému hnutí, pryč s ním. Ale co nám po tom, že nepál a nepřeje Horkým, jestliže českému hnutí vydatně pomáhá na nohy? Jedná se přece o českou samostatnost, nikoli o Horkého samostatnost. O statek, kdo z nás nenarazil na překážky ve svojí národní práci? A nenarážíme a neprotestujeme rybně. Horkýmu ovšem je to příznak otročké poddanosti: disciplína, svernost. Kdyby však čtvrtý apóstol spásné pro národ český nesvornosti, po Husovi, Havlíčkovi, Masarykovi — Horký arekací — jen dutě nedeklamoval o tom, že vlastně vykonal pro národ méně než chudás Petrá, jež dal 3 dolarity Národnímu Sdružení, kdyby skutečně znal a pěstoval co je skromnost s páteří, nemusel by frukavě pomýšlet na ústraní. A české hnutí veřejně ba vracet lidu, neboť je stále ještě v jeho rukou (p. Franel a spol. nejsou všechny náš lid), nutno o všem jej ochránit před spády horkovštiny.

Vojtěch Preissig.
14. června 1917 v New Yorku.

PODMÍNOVACÍ TOUHA.

Plány německých kulturtrégrů kteří opět v posledních dnech do byli velkého "vítězství" nad školními dítkami a ženami v Londýně a kteří v podobném řádění nepřestanou asi dříve, dokud anglická vláda nesvolí, aby se jim stejným způsobem odplácelo, aby britičtí vzduchoplavci bombardovali také některé jejich pohraniční města — zahrnují zabrání veškerého západního Ruska, zahrnujícího též Petrohrad, větší část Belgie a železničský distrikt Francie, mimo znovuzískání kolonií a válečné náhrady 30,000,000,000. Tyto německé laskominy šířeny jsou po celé říši se svolením vlády. Účelem této akce může být pouze snaha, aby německý lid, jež vláde své vše věří, byl získán a novými nadějemi na velkou válečnou kořist posílen. Vláda německá zná svůj lid a bezpochyby může se na něj spoléhnoti. Ale nejlépe počítatí z iluzí těch není daleké. A pak ty konce!

Potravinová krize v Německu zcela jistě spíel lid německý dlouhne otřkladně do žebra. Velké massy lidu smýšly se s válkou jedině užitím zřadu ponorkového řádění a získáním nesmírných úspěchů. Jelikož však hlad se vzamhá, i ti skálopevní Němci musí být dotčeni hladem, jež pomorský úspěch tak dalece dosud selhal, třeba že natropily ponorky velkých škod. Ukázkou toho jest úřední zpráva britická, jež udává, že v průběhu týdne končícího 25. února počet lodí přibývajících do britických přístavů činil 2280 a odpluvších 2261, křtož za týden končící 10. června přibý-

bylo do britických přístavů 2,767 lodí a odplulo 2,822. Ve své despotičtější snaze získati potraviny Německo činí nátlak na Norvžsko, Švédsko a Dánsko. Potravinový vývoz z těchto zemí do Německa klesl však nyní na nejmenší míru a Německo hrozí, že si je podmaní a využítí je jak využítkovalo Belgie a jiných podmaněných zemí.

Zatím co vojenká strana v Německu takovýmto způsobem pomýšlí na rozšíření hranic v jiném směru s předpokladem optimismu, jest jisto dle mnohých souhlasných zpráv, že uvnitř její, v mezích těchto usurpátorských poraž rozeznává se stále silnější faktum, že mír musí přijíti záhy, jestliže má potraviti nějaká naděje, že dojde k opětnému oživení industrií a obchodu. Obliběj důvěry obrácené k lidu je pouhou maskou, neboť tak dlouho pokud důvěra lidu může být udržena, nechá se slyšení všeho odvrátiti.

Vedle přání zvířetí, jež nesmí být popleteno s očekáváním vítězství a možné stržení i jiných národů, stává jistě pevně rozhodnutí směřti veškeré světové loďstvo s moří, tak aby Německo mělo lepší příležitost v obchodu po válce. Loďní kruhy německé vesměs přimlouvaly a přimlouvají se, aby bezúspěšně a bezohledně řádění pomorek trvalo a aby lodě všech jiných národů byly ničeny; kruhy ty jednají společně s industriálními vědci, majiteli velkých pozemků, vyrabiteli streliva a militaristy. Všichni činí tak v pevné naději na velký rozvin industrie německé, která nebude mítí následkem zničení jiných loď konkurence v zámorí. Ale od té doby, co vyskytla se zorganizovaná opozice v Německu proti podmorskému válčení toho druhu, jaké Německo provádí, onen živý ruch a nadšení ve jmenovaných kruzích silně uváznu, tak jako by počínaly se tyto probouzet z omámení, do něhož je vládnoucí autorita uvrhla. A proto vláda vyhlídkami do budoucnosti jako o piaty v silnější dávece musí je pozovu konejšiti.

AKCE JEST SVRCHOVANÉ NUTNÁ.

Před kongresem nalézá se osnova zákona, již by se mělo dostati nejdříve pozornosti reprezentantů národa a která by se měla státi v brzkou, čím dříve tím lépe zákonem. Jest to Leverova předloha o potravní kontrole a možno směle říci, že každý hlas, který přijmí její se protiví nebo oddaluje, jest hlase, jež jenom ještě více zvyšuje cenu životních potřeb, která jest již tak nesnesitelná. Jest to hlas pro chlebové bouře nejen zde, ale i ve Velké Británii a Francii a jest to hlas, jež sesiluje ekonomické zdroje demokratických národů, jež bojují proti autokracii.

Ve Washingtonu o věci vážné tvažují. Konána tam byla tohoto týdne konference, již sčastnil se Herbert C. Hoover, vybraný za náčelníka nové potravní administrace, zástupci organizovaného dělnictva a asi dvacet pět kongresníků. Náhodou této konferenci bylo: Mzdy musí stoupnoti, jestliže ceny potravin nepoklesnou. První, prostředkem k dočlenění tohoto poklesnutí jest správná kontrola prodeje a nákupu potravin, kterou také Leverova administrace osnova požaduje a poskytuje presidentovi značnou moc, aby mohl jednati. Jest zřejmo, že spekulanti s potravinami a potravní monopolisté jsou zodpovědní za neslýchané ceny potravin; oni kontrolují trhy a vydírají každý možný cent z nutných potřeb stále více a více tisídného konsumenta. V konferenci zmíněné prohlášeno bylo, že nynější vysoká cena životních potřeb v krátké době snížena byla by nejméně o 30 procent, kdyby presidentu Wilsonovi dostalo se moci, jež obdržena jest v projednávané předloze, o jejíž poražení anebo aspoň sdržení se potravní žraloci a různé živly všemi možnými prostředky starají.

Mouka prodává se nyní za \$15 sud a vyhlídka, že cena ta vystoupí na \$20, jestliže náprava nebude zavedena a navrhovaný zákon nebude přijat. Pakliže porovnáme nejvyšší cenu, za kterou pšenice ve skutečnosti byla a jest letos prodávána a připočteme k ceně té vydání za uletí a dopravu s rozumným výdělkem pro každého, jež sčastněn jest při výrobě a distribuci, mouka měla

by býti prodávána za \$9 sud. Vše to pak míní, že od amerického lidu požaduje se, aby měsíčně platil \$60,000,000 mimořádné daně mouky, jež plyne nespravedlivě do kapses našich cizopásmíků, kteří sice nesují, ale přes to mají bohatou žeb. Mimořádný válečný stav země slouží jim při tom všem za výbornou záminku.

Kanadská pšenice produkovaná jest za těchto ekonomických poměrů jako pšenice americká. Stojí právě tolik pšenice tu vypěstovati, právě tolik semlíti a právě tolik rozvážiti. Přes to však boční chleba, jež stojí 13 centů na americké straně v Detroit, prodává se na kanadské straně feky ve Windsor, Ontario, za 9 centů. Na východě chleba, jež se prodává v Detroit za 13 centů, stojí 15 centů a tak to jde dále.

Číslice vydané o velkých lednicích, do nichž ukládají se různé potraviny "pro další potřebu", vykazují, že samotné drůbeže přibýlo v těchto refrigeratorch v průběhu minulého roku o velké milióny liber. Procento vzrůstu ruzí se od 290 do 976 liber a lid musí všechno zaplatiti. Každá polozka životních potřeb vypravuje podobnou vyděračnou historii. Jest na bíledni, že vláda, jež žádá od lidu, aby přinášel mimořádné oběti, má se postarati také na druhé straně o to, aby lid oběti ty mohl snáze nebo vůbec přinésti. A administrace naše poetivě se snaží, aby mohla pomoci; její předloha to dokazuje. Jest na kongresu, který předlohu tu předmílá a nedává na jevo mnoho chuti, aby jí v plném znění přijal, jelikož by byla prý presidentovi dána do ruky veliká diktatura, aby vyhověl přání lidu. Oni kongresníci, kteří se snaží osnovu potlačiti, zdají se mítí pramalé pochopení pro veřejné smýšlení anebo potravní poměry země — jestliže nestojí za jejich odporem něco horšeho. V přítomné době, kdy za nynější ceny životních potřeb průměrná americká rodina jedva dovede jakž takž vycházeti, krýtí žilyhoti; o jakási větší šetrnosti, k níž různí ekonomové stále vybízejí, nemůže se zde mluvití. Obvyčejný námezdní dělník, muž s mírným platem, sotva že dovede vrávorati na vyměřené dráze životní s těžkým břemenem, jež je mu uděleno. Každý měsíce situace stává se horší a jestliže nebude přijat žádný zákon, jež by poměry napravil, může dojíti ku všeobecným bouřím.

Konečná otázka války pravděpodobně opíráti se bude o dovednost, s jakou potravní problém problém ve Spojených Státech bude luštěn. Kongres, jež rekrutuje vyživovatele, chleba vydělávající lid, ale zároveň dává chlebovým gamblerům licenci, aby mohli z lidu týti a jej olupovati přímo volá po katastrofě. Jestliže kongres odepré povolíti administraci potřebnou kontrolu situace, hlad může prohlásiti vlastní své zákony, jak stalo se už jinde.

Tri skladiště streliva v Vídni zničena.

Víden, 18. června. — Úr iné o známého se výbuch v skladiště streliva v Schoenfeldu u nádele Vídeňského Nového Města, jež natriet mil od Vídně. V důsledku výbuchu šest osob bylo usmrceno a na 300 zraněno. Velké škody způsobeny byly v Haschendorfu a Sigersdorfu.

Prázdninové steaky.

Každoročně, jakmile nadejdou prázdninové měsíce, červec srpen, počnou rozmanité přelchy zvířetě pozívání sýrací neb nezra je zeleniny a ovoce, ledové nápy je, náhlé změny teploty a pod., vyvolávati onemocnění zažívacího průchodu, netravení zácpu, nady, máni, bolení hlavy a jiné. Trineré, vo Léčivé Horké Vino jest proto nejúčinnějším lékem nyní. Vyčisti svířnost od všech škodlivých látek, napraví tvoření plynů a kyseliny v žaludku, obnoví rádné zřizování, dodá chuti k jídlu a posílí celou soustavu. Cena \$1 00, 4 lékárnách. — Trineré v Lázněm jest rovněž naprosto letní nutností. Shledáte, jak je výtečný v otokliny, polnožléní, neuražické bolesti a pod. a jak je zároveň znamenitě k osvěžení mdlejších svatů a nohou. Nejprve je nejvyšším překvapením pro vás bude, když jej použijete po lázních. Cena 25 a 30 v lékárnách poštou 35 a 40. — Jos. Trineré velkovýrobce, léká, 1333-1339 Ashland ave., Chicago.